



Nogometni klubi lahko za mlade igralce, ki so jih usposabljali, zahtevajo nadomestilo za usposabljanje, če želijo ti igralci svojo prvo poklicno pogodbo podpisati s klubom iz druge države članice

Višina tega nadomestila mora biti določena ob upoštevanju stroškov klubov, ki usposablajo bodoče poklicne igralce in tudi tiste, ki to ne bodo nikoli postali

Listina o poklicnem nogometu francoske nogometne zveze¹ vsebuje pravila, ki veljajo v Franciji za zaposlitev nogometnih igralcev. V skladu z listino so tako imenovani joueurs espoir „obetavni“ igralci nogometa med 16. in 22. letom, ki so s pogodbo za določen čas pri poklicnem klubu zaposleni kot pripravniki. Listina „obetavnega“ igralca zavezuje, da kadar klub, pri katerem se je usposabljal, to zahteva, ob koncu svojega usposabljanja prvo pogodbo za poklicnega igralca podpiše s tem klubom.

Leta 1997 je O. Bernard s francoskim nogometnim klubom Olympique Lyonnais za tri sezone podpisal pogodbo za „obetavnega“ igralca. Pred iztekom te pogodbe je klub Olympique Lyonnais O. Bernardu predlagal podpis enoletne pogodbe za poklicnega igralca. O. Bernard je podpis te pogodbe zavrnil in podpisal pogodbo za poklicnega igralca z angleškim nogometnim klubom Newcastle UFC.

Olympique Lyonnais je nato proti O. Bernardu in Newcastle UFC vložil odškodninsko tožbo za plačilo zneska 53.357,16 EUR, ki ustreza plačilu, ki bi ga ta igralec prejel v enem letu, če bi podpisal pogodbo, ki mu jo je ponudil ta klub.²

Cour de cassation, ki je odločalo na zadnji stopnji, je Sodišču postavilo vprašanje, ali načelo prostega gibanja delavcev dopušča klubom, pri katerih se igralci usposablajo, da „obetavnim“ igralcem onemogočajo podpis pogodbe za poklicnega igralca s klubom druge države članice ali da jih od tega odvračajo, ker jim je lahko zaradi podpisa take pogodbe naloženo plačilo odškodnine.

Sodišče je najprej navedlo, da plačana dejavnost O. Bernarda pomeni gospodarsko dejavnost in tako spada na področje prava Unije. Navedlo je tudi, da ima listina status nacionalne kolektivne pogodbe, ki ureja plačano zaposlitev, tako da tudi ta spada na področje prava Unije.

Sodišče je nato ugotovilo, da obravnavani sistem, v skladu s katerim mora „obetavni“ igralec, da bi se izognil plačilu odškodnine, ob koncu usposabljanja prvo pogodbo za poklicnega igralca podpisati s klubom, pri katerem se je usposabljal, tega igralca lahko odvrača od izvajanja pravice do prostega gibanja. Glede na to **ta sistem omejuje prosto gibanje delavcev.**

¹ Različica listine, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari.

² Takrat listina ni vsebovala določb o plačilu nadomestila klubu, pri katerem se je igralec usposabljal, če je igralec ob koncu usposabljanja zavrnil podpis pogodbe za poklicnega igralca s tem klubom. V takem primeru je lahko klub, pri katerem se je „obetavni“ igralec usposabljal, proti njemu na podlagi francoskega delovnopravnega zakonika vložil tožbo zaradi kršitev pogodbenih obveznosti na podlagi listine, s katero je lahko dosegel, da se je temu igralcu naložilo plačilo odškodnine.

Vendar, kot je Sodišče že presodilo v sodbi Bosman³, je zaradi precejšnje družbene pomembnosti športnih dejavnosti in zlasti nogometa v Uniji treba priznati, da je cilj spodbujanja zaposlovanja in usposabljanja mladih igralcev legitimen.

Pri preverjanju, ali je sistem, ki omejuje prosto gibanje takih igralcev, primeren za to, da se zagotovi uresničitev navedenega cilja, in ali ne presega tega, kar je nujno za njegovo doseganje, je treba upoštevati posebne lastnosti športa na splošno in posebej nogometa ter socialno in izobraževalno funkcijo slednjega.

Po mnenju Sodišča možnost, ki jo imajo nogometni klubi za pridobitev nadomestil za usposabljanje, te klube spodbuja k iskanju talentov in usposabljanju mladih igralcev.

V zvezi s tem je Sodišče ugotovilo, da je sistem, ki določa plačilo nadomestila za usposabljanje, kadar mladi igralec ob koncu svojega usposabljanja podpiše pogodbo za poklicnega igralca z drugim klubom, in ne s tistim, pri katerem se je usposabljal, načeloma lahko utemeljen s ciljem spodbujanja zaposlovanja in usposabljanja mladih igralcev. Ta sistem pa mora biti resnično primeren za doseganje tega cilja in z njim sorazmeren, pri čemer se upoštevajo stroški klubov, ki usposabljuje bodoče poklicne igralce in tudi tiste, ki to ne bodo nikoli postali.

Iz tega izhaja, da načelo prostega gibanja delavcev ne nasprotuje sistemu, ki zaradi uresničevanja cilja spodbujanja zaposlovanja in usposabljanja mladih poklicnih igralcev zagotavlja nadomestilo klubu, ki je izvajal usposabljanje, kadar mladi igralec ob koncu obdobja usposabljanja podpiše pogodbo za poklicnega igralca s klubom iz druge države članice, pod pogojem, da je ta sistem primeren za to, da se zagotovi uresničitev navedenega cilja, in ne presega tega, kar je nujno za njegovo doseganje.

Sodišče poudarja, da je bilo za francoski sistem, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, značilno, da se klubu, pri katerem se je igralec usposabljal, ne plača nadomestilo za usposabljanje, ampak odškodnina, ki jo mora plačati zadevni igralec zaradi kršitve svojih pogodbenih obveznosti in katere znesek ni odvisen od dejanskih stroškov usposabljanja, ki jih je ta klub imel. Ta odškodnina se namreč ne izračuna glede na stroške usposabljanja, ki jih je imel ta klub, ampak glede na skupno škodo, ki jo je utrpel. Sodišče je tako ugotovilo, da je ta **francoski sistem presegal to, kar je nujno za spodbujanje zaposlovanja in usposabljanja mladih poklicnih igralcev ter za financiranje teh dejavnosti.**

OPOZORILO: Vprašanje za predhodno odločanje omogoča sodiščem držav članic, da v sporu, ki jim je bil predložen v odločanje, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali pa mu predlagajo, da odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Naloga nacionalnega sodišča je odločiti o zadevi v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba enako zavezuje druga nacionalna sodišča, ki odločajo o podobnem problemu.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

³ Sodba z dne 15. decembra 1995 v zadevi Bosman, C-415/93.